

## A Díósd Református Gyülekezetben február 14-én elhangzott alkalom leírt változata:

### Igeszakasz: 1Korintus 16,10-18.

10 Ha pedig megérkezik Timóteus, legyen gondotok rá, hogy félelem nélkül tartózkodhasson nálatok, mert az Úr munkáját végzi ő is, akárcsak én. 11 Senki se nézze le tehát, hanem indítsátok útnak békességgel, hogy eljöjjön hozzám, mert várom őt a testvérekkel együtt. 12 Ami pedig Apollós testvért illeti, nagyon kértem, hogy menjen el hozzátok a testvérekkel együtt, de semmiképpen sem akart most elmenni. De el fog menni, mielőtt alkalma lesz rá. 13 Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek! 14 Minden dolgotok szeretetben menjen végbe! 15 Kérlek titeket, testvéreim, mivel tudjátok Sztefanász háza népéről, hogy ők Akhája zsengeje, és a szentek szolgálatára szánták magukat: 16 ti is engedelmeskedjétek az ilyeneknek, és mindazoknak, akik velük együtt szolgálnak és fáradoznak. 17 Örülök Sztefanász, Fortunátusz és Akhaikosz megérkezésének, mert ők távolléteketekben pótolnak majd benneteket. 18 Mert felüdítették mind az én lelkemet, mind a tiéteket. Becsüljétek meg tehát az ilyeneket!

### Igehirdetés: „Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!” (1Kor. 16,14.)

Ironikus anekdotává lett, hogyha nem készül a pap, biztosan a szeretetről beszél. Kedves testvérek, hadd mondjam őszintén hogy sokkal több nehézséget okozott az ige kiválasztása erre a hétre, amely a házasság hete, mint gondoltam. Mert miközben elém jöttek a szebbnél szebb párkapcsolati és esküvőkre szánt bibliai igék, annál inkább éreztem, hogy nem redukálhatom le az igehallgatóságot csupán azokra, akik házasságban élnek. Hiszen a korinthusi gyülekezet is, akiknek íródott ez a levél- rendkívül vegyes összetételű. Egyszerre eleven, ingatag, népes, megosztott és Szentlélekkel teli, problémákkal küzdő, mint, amilyen a mi gyülekezetünk hallgatósága is. Minden kapcsolati rendszerben élőknek szóljon az ige-ez erősödött meg bennem. És ez az ige illetve a szövegkörnyezete is: minden dolgotok szeretetben menjen végbe - több olyan témát ölel fel, ami minden kapcsolati módban érvényes: férj-feleség, szülő-gyerek, nagyszülő-unoka, egyedülálló-és nem egyedülálló és lehetne sorolni a nexusokat. Pál a saját emberi kapcsolataiba enged betekintést ebben az igeszakaszban. A felszólítás: minden dolgotok szeretetben menjen végbe- aprópénzre váltva a hétköznapi életben a következő három tulajdonság és fogalom megélését jelenti: a tiszteletet, nagyvonalúságot vagy testvériséget és a buzdítást, bátorítást, amiket Pál a saját emberi kapcsolatai nyomán ad elénk.

Egyik tulajdonság sem áll meg önmagában, és mindegyikért jócskán kell munkálkodni, hogy elsajátítsuk, és még akkor is állandó dolgunk van velük.

Szokás cinikusan lutrihoz hasonlítani a párkapcsolatot, házasságot, és a gyereknevelést is. Pedig mindezek két ember szinte szent feladata, és legnagyobb közös alkotása itt a földön, ami nem kis munka. És szükséges hozzájuk a tisztelet, a nagyvonalúság és a bátorítás, amelyek szeretet hálójában vannak.

### **Lássuk először a tiszteletet!**

1. A 10. verstől Pál Timóteust említi meg, aki az Úr munkáját végzi. Timóteusról tudni kell azt, hogy nagyon fiatalon került Pál mellé, de Pál olyannyira megszereti, hogy igaz fiának nevezi a hitben egy másik levelében, és a benne lévő kegyelmi ajándékok sokaságáról is szót ejt, amik képessé tették Timóteust már fiatalon arra, hogy apostoli feladatokat lásson el nagyon nehéz helyzetekben. Pál többször bátorítja is, hogy ne gondoljon az ifjúkorára, legyen példa minden hívőnek, mert képmutatás nélküli a benne lévő hit. És olyannyira megbízik benne Pál és képesnek tartja nagy és erőt próbáló feladatokra, hogy őt küldi Korinthusba, azok után, amiket hallott a gyülekezetéről. Azt kéri Pál a korinthusiaktól, hogy legyen gondjuk Timótheusra, és senki se nézze le, mert az Úr munkáját végzi, akárcsak ő maga, Pál. Vagyis legyenek irányában tisztelettel, adják meg neki azt a tiszteletet, ami egy vezetőt megillet.

Tisztelet: nagyon kényes téma... és keretünk nem is ad teret arra, hogy beszéljünk olyan fajtáiról, amikor valós kapcsolat nincsen, de például tisztelettel adózunk valaki előtt, vagy tiszteljük a tudósokat, írókat, nemzeti hősokeket, erre most nem térek ki. Régen elég volt hozzá a státusz, rang, vagy egy tiszteletben álló személy ajánlása, mint amit itt is látunk, hogy Pál ajánlólevelének súlya van. De Pál olyan szépen egyenrangúvá emeli Timóteust, mikor azt mondja, az Úr munkáját végzi, akárcsak én. Önmagáért tiszteljétek! Timóteus fog belecsöppenni valóságosan is mindabba a káoszba, ami most ott Korinthusban, a gyülekezetben kialakult, ő fog farkasszemet nézni a bomlasztókkal, ő fogja helyre tenni a bálványimádókat vagy paráznákat. Timóteus már nem segéderő, ő önmagában egy apostol már.

Mit is jelent a tisztelet? Annak az érzése és magatartása, amikor valakit az érdeme, értéke, jelentősége miatt megbecsülök és értékelek. Vagyis kapcsolatban születik meg. Gyermekek és szülei között, magányosokban a házasság felé, házasságban a gyermekét egyedül nevelő iránt, nagyszülőben a gyermekei felé, családban élőknek az özvegyek felé, és persze házasság között is. Minden ember alapvető vágya, hogy megbecsüljék és értékeljék, vagyis tiszteljék. Önmagáért, esetleg azokért a cselekedeteiért, amik hasznára voltak másoknak, vagy a tudásáért stb. Azt hiszem ott szokott elcsúszni a tisztelet, hogy azt gondoljuk, ez csodálatot kell jelentsen, pedig a megbecsültség és értékelés érzése ez. És a legnagyobb jelentősége és haszna abban van, amit itt Pál ír: hogy félelem nélkül tartózkodhasson nálatok Timóteus. Becsüljétek, értékeljétek, hogy ne féljen! Pál nem volt pszichológus, mégis korát megelőző bölcsességgel, nyilván isteni ihletésből írja ezt. Vagyis, ha nem kapunk tiszteletet, nem tudunk kibontakozni, képességeinket nem tudjuk kivirágoztatni, nem merünk próbálkozni, mert félni fogunk a dolgok következményeitől, félünk a másik véleményétől, félünk, hogy nem felelünk meg a mércének. A tisztelet legfőbb ismérve az irány. Az irány a felfelé húzás, nem a lefelé. Egy kapcsolat fokmérője legyen az bármelyik felállás (szülő-gyermek, házasság stb.) az, hogy mindegyik fél életében nem a mélyrepülés, hanem a növekedés valósul-e meg.

Elváltak tudnának beszélni arról, milyen erős szorongásaik voltak a párjuk mellett, akik mintegy állandó ásóval a kezükben mélyebbre és mélyebbre ásták az önbecsülésüket különböző érzelmi manipulálásokkal.

**2. Nagyvonalúság.** Vagyis az a magatartás, amely nem rivalizál, nem gőgös. Kapcsolatainkban ez a csapatmunkát jelenti.

A 12. verstől Pál Apollósról beszél, aki az ő nyomdokaiba lépett a gyülekezet alapítás után. Művelt, kellemes személyiség, (nem olyan erőteljes, mint Pál) aki magával ragadóan prédikál, és akit egy idő múlva a korinthusiak inkább vallottak lelki tanítójuknak, ha a hitükről szóltak. Pál azonban már úgy beszél Apollósról, mint, aki megöntözte azt, amit ő ültetett. Csapatmunka van, nincsen sem féltékenység sem versengés, Pál kéri Apollóst, hogy menjen vissza Korinthusba, mert szükség van ott rá. Pál tudja, több vezéregyéniség van, Isten akaratát nem mindig ugyanaz az ember ismeri fel.

Olyan jó ez a hozzáállás! Isten munkájában, az életünk színterén, a kapcsolatainkban akkor haladnak jól a dolgok, ha csapatmunka van. Ha elfogadjuk egymás ajándékait, hibáit. Ha nem egymással szemben, hanem egymásért történnek a dolgok. Általában nehéz az otthon maradt anyukának abból a szempontból, hogy miközben ő visszavonul, addig a társa halad előre a munka ranglétráján, kapcsolati hálója kiszélesedik, miközben a nőé visszahúzódik. Gyakran van ilyenkor az, hogy megindul egyfajta rivalizálás, és állandó libikóka játszmákban vergődik a házasság. Vergődik és nem halad, mert nincs csapatmunka. Az egyiket viszi a hév, a másik egy helyben toporog- mindkét félnek lépéseket kell tenni, ebben az esetben a férfinak hátra, a nőnek előre. A csapat jól működésén mindenkinek fáradoznia kell.

De egy gyermekét egyedül nevelő szülőnek is részben csapattársként kell néznie a gyermekére. Igazából ebben a helyzetben még nyilvánvalóbb, hogyha küzd is megannyi problémával, nem cserélheti le a gyerekét. Úgy van ez, mint ahogy Gyökössy Bandi bácsi írta: ha az ember hegedül, de nem megy neki olyan jól, nem a hegedűben van a hiba. Mert hiába váltana egy másik, akár újabb készítésű hegedűre, attól még a hegedűsnek kell rajta gyakorolnia, az se szólna szebben, ha nem fektet bele időt és energiát. Nagyvonalúan néha el kell engedni dolgokat- Pál sem tud most menni, pedig szeretne, küldi Apollóst. Vagy éppen együtt le kell ülni imádkozni és olykor a gyermek mondja ki a bölcsességet, vagy mutat rá Isten akaratára. Egy család feltétlenül csapatban.

### **3. a buzdítás:**

Itt pedig Sztefanász házanépéről ejt szót Pál. Sztefanász és az ő egész házanépe, vagyis gyerekek, nagyszülők, szolgák is mind, igyekeznek a testvérek szükségleteit betölteni és vendégszeretettel lenni mindenki felé. Miközben így szolgálnak a gyülekezet tagjai felé, vezetői képességeik is kibontakozhatnak, hiszen Pál azt is említi, hogy engedelmeskedjenek nekik, és becsüljék meg őket. Egy Istennek felajánlott szolgálatuk ez, amiben szépen megvalósul a jézusi mondat: aki naggyá akar lenni közöttetek, legyen a

szolgátok. A vezetés tehát szolgálat, nem pedig a ranglétra teteje. Igazán megragadott ez a rész engem, mert valahogy úgy olvasom ki ebből, hogy az egész család szolgált.

És erről akarva-akaratlanul az jutott eszembe, hogy akkor jó egy gyülekezet, ha olyan, mint egy család, és egy család is akkor jó, ha olyan, mint egy gyülekezet. Egy gyülekezetben megvalósulhat az, hogy unoka nélkül maradt idős mégis kap unokát egy gyülekezeti család kisbabáján keresztül, mert annyit segít a fiatal párnak, és az is, hogy apa nélkül felnőtt fiú kap pótapukákat az ifivezetője vagy gyülekezeti férfitagok személyében. Pál arra buzdít, becsüljük meg az ilyeneket! Sztefanász van név szerint megemlítve, mint családfő, a férfi. És pár mondattal hamarabb Pál azt a bátorítást mondja: vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek! Egyrészt a kortörténet utal arra, hogy a gyülekezetben a nők ne széthúzzanak, vagy túlzottan elszálljanak a lelki ajándékok terén, másrészt arra, hogy a férfiak legyenek férfiak, nem alá-fölé rendeltségre gondolva, hiszen Pál a legkrisztusibb értelemben egyenrangúnak tekintette már a nőket. De ne tutyimutyiskodjanak, hanem vezessék a gyülekezetet, ráadásul úgy, mint Sztefanász, hogy szolgál. A férfiak, apák és nagypapák bátorítsák a körülöttük élőket, és buzdítsanak arra, hogy Istennek élni, szolgálni az életben nemcsak önmaguknak, hanem másoknak is a javára van.

Egyszer egy tábori lelkész arról tett bizonyosságot, mennyire fontos a katonák életében a rend, fegyelem, tisztaság. Erre van szükség a családokban is, amiben nagy szerepe van a férfinak, hogy minden családtag biztonságban érezze magát és meg is találja szolgálati helyét, ajándékát. Olyan nagy áldás, amikor azt látjuk, vannak olyan családok, ahol szinte minden gyerek lelkész, de legalábbis elkötelezett, szolgáló keresztény felnőtt lett, ahol a nagypapa, vagy a nagyszülő páros a hiteles és megbecsülésre érdemes keresztény életet éltek, még akkor is, ha bizonyára nem voltak tökéletesek. Bátorítsuk családtagjainkat a hívő életre és a szolgálatra, minden egyéb más területen való buzdítással együtt.

Bátorítani egymást a hívő életre a gyülekezeten belül, buzdítani egymást a családon belül is a szolgálatra, komoly üzenete ez ennek az igének.

E hármát hogyan is tudjuk megélni és gyakorolni? Csak a krisztusi szeretetben. Csak Krisztus szeretete által, aki a legkisebbeket is tisztelte, még a nőket és gyerekeket is, aki csapatban dolgozott, a tizenkettővel, pedig egyedül könnyebb lett volna neki, aki bátorított mindenkit a hitre. Végül önmagát adta, azért, hogy amikor elbukunk a szeretetben, amikor nem tudunk tisztelni, bátorítani, amikor nekünk van szükségünk megbecsülésre és arra, hogy csapattagnak tartsanak, merítsünk az ő végtelen szeretetéből. Hiszen e hármát: tisztelet, nagyvonalúság, bátorítás egy életen át tanuljuk. Jézus minden dolga szeretetben ment végbe és egyszeri és tökéletes áldozatában benne van minden szeretet, amire szükségünk van. Ámen.

**Javasolt ének: 164. dicséret: Kegyes Jézus itt vagyunk**

**Hirdetések:**

- köszönjük Pogrányi Mária igehirdetési szolgálatát. Életére Isten áldását kívánjuk!
- Emlékeztetőül írjuk, hogy a pénzügyi felajánlási íveket február 24-ig várjuk vissza a gyülekezeti tagoktól. Kitöltése nem kötelező, hanem önkéntes!

**Áldás, Békesség!**